

Sagen udsættes ved Retten, indtil han blev færdig med at yttre sig over disse Erklæ-
ringer; men det er ikke min Mening. Jeg
mener, at, saasnart Ansøgningen ikke er af-
givet fra den Ansøgende saa betids, at
han selv er udfyldig i, at dens Afgjørelse
udsættes, saa bør han heller ikke kunne faae
Retsagen udsat efter Resolution paa denne
Ansøgning. Jeg tror virkelig, at alle Dom-
mere ville forstaae Sagen saaledes, og, skulde
de ikke ville forstaae den paa den Maade,
saa kunde man afhjælpe det ved et nyt Lovbud,
som bestemte, at ingen Rets sag maatte ud-
sættes efter en Ansøgning om fri Proces.
Dersom den Ansøgende havde forlangt at faae
Afgang til at yttre sig over de Erklæringer,
som blive afgivne over Ansøgningen, saa
vil al Uleilighed derved fuldstændig være af-
skaaren.

Bohr: Da jeg har deeltaget i at stille
et Vndringsforslag med Hensyn til den fore-
liggende Lov, har jeg udbedet mig Ordet for
at sige et Par Ord saavel om dette Vndrings-
forslag som om Lovforslaget i det Hele. Jeg
hører ikke til dem, som mene, at den forelig-
gende Sag er nogen ubetydelig Sag; thi den
interesserer en stor Deel af Befolkningen, og
dens Udfær kunne ingenlunde være os lige-
gyldige, ligesom jeg ogsaa fra min egen Valg-
kreds har modtaget, rigtignok ubestemte, Dns-
ster og Anmodninger, som gaar ud paa, at
der ved Erklæringens Afgivelse skal herske Of-
fentlighed. Det er altsaa ingenlunde Prin-
cipet, jeg her har Noget imod; thi et folke-
ligt Princip gjør sig gjældende, naar man for-
langer, at de omhandlede Erklæringer offentlig
skulle meddeles, ligesom jeg ogsaa fuldkommen
erkjender, at det er den retsindige Embeds-
mands største Beryggelse at have Offentlig-
hed; men, idet jeg indrømmer dette Princip
fulde Berettigelse, mener jeg dog paa den an-
den Side, at det ikke maa tabes af Sigte, at
der i Staten gives en administrativ
Sphære, som, ifølge sin Natur, ikke tillader
Offentlighed paa alle de forskjellige Stadier
eller Trin deraf. Hvis Lovforslaget gaar
igjennem paa den Maade, som Udvalget har
indstillet, saaledes at ingen Erklæring eller Op-

lysning i nogen Sag kan indhentes fra Dv-
righed til Dvrighed, uden at den afgivne Er-
klæring eller Oplysning meddeles Ansøgeren,
for at han kan replicere derpaa, saa er jeg
overbevist om, at Sagerne selv ville være me-
get daarligt tjente dermed, idet jeg, som alle-
rede tidligere er bemærket, maa formene, at
de forskjellige Sagers Afgjørelse derved mere
end tilbørligt vil opsættes, og at der i mange
Tilfælde vil udvikle sig en Procedure og en
Debat istedetfor Sagens Afgjørelse og endelige
Aflutning. Ligesom jeg allerede tidligere har
yttret denne Mening, saaledes er jeg ogsaa
bleven beskymet i den ved, hvad der hert For-
samlingen under Sagens 2den Behandling har
været udtalt af kyndige og dygtige Forretnings-
mænd, hvorfor jeg ikke kan stemme for en saa-
dan Gjennemførelse af Offentlighedsprincipet,
som efter min Mening vilde gribe skadeligt
ind i Administrationens Ret og skabe os en
langsom, usikker og ufordeelagtig stillet Admi-
nistration. Støttende mig paa denne Anskuelse
havde jeg allerede tidligere villet indgive et
Vndringsforslag; men, da jeg blev gjort op-
mærksom paa, at det i juridisk Henseende maa-
ske var mindre heldigt affattet, og jeg ikke i
den Henseende vilde give Forargelse, saa har
jeg taget det tilbage og sluttet mig til det
Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for
Aarhuus Amts 2den Valgkreds (H. Hage)
med flere Andre. Efter min Opfatning af
dette Forslag gaar det ud paa Offentlighed i
første Instants, saaledes at de Erklæringer, der
afgives af den Dvrighed, som først saar med
Sagen at gjøre, skulle meddeles de Paagjæl-
dende. Det Væsentligste, som man vil kunne
indvende herimod, vil omtrentlig reducere sig
dertil, at man kan sige: Embedsmanden vil
ikke afgive sin første Erklæring fuldstændigt
eller tydeligt; den første Erklæring, som kom-
mer til Ansøgerens Kundskab, vil ofte være
indholds- og betydningsløs, og Embedsmanden
vil forbeholde sig senere hemmeligt at indgive
en yderligere Udvikling deraf. Jeg veed nu
ikke, hvorfor man skal gaar ud fra en saadan
Forudsætning; thi det maa jo dog ligge i
Dverovrighedens Interesse, at allerede de
første Erklæringer saavidt muligt meddeles
bestemt og fuldstændigt, for at Sagen selv ikke